

Terres de l'Ebre encara les municipals amb novetats

written by Llorenç Prats | 6 de desembre de 2022

El programa *El Mirador*, amb Josep Maria Arasa, de Canal TE ([El Mirador. Els partits alternatius de les municipals. Divendres 2 de desembre – YouTube](#)), es proposa fer un seguiment dels 52 municipis de Terres de l'Ebre, per saber com enfoquen les eleccions municipals del 29 de maig de 2023.

Tot just comencen i ja posen en evidència que hi haurà canvis importants i que no hi ha res clar. En general, la tònica és que els partits polítics, a tres mesos vista, encara no expliquen res i no donen informació sobre les seves estratègies o els seus candidats. Un senyal de com de depauperada està la vida pública catalana d'ençà del 2019 quan tot era una mica més clar i definit.

Partits polítics i formacions independents ja és un dualisme que s'imposa. El vall de sigles impedirà als ciutadans situar-se clarament respecte al seu referent polític, en cas d'existir. Si bé els **candidats poden ser més o menys coneguts en l'àmbit local**, les propostes ideològiques de fons no es poden amagar.

La participació al marge dels partits parlamentaris actuals és un repte sense igual arreu dels Països Catalans. Multitud de grups independents, llistes de primàries o agrupacions d'electors conflueixen per erosionar els partits verticals que dominen l'escenari polític català. La dinàmica local permet aquest exercici de radicalitat democràtica.

El vot segur, expliquen, és un vot captiu, que els polítics professionals s'enduen no se sap on i per fer no se sap què. Les candidatures de base, en canvi, és proximitat, participació i motivació. Una visió que també se sotmet a la crítica de l'oportunisme o, segons com, l'engany, en la mesura

que acaben confluint “en els partits de sempre”.

Sense entrar en noms concrets. Les propostes extraparlamentàries responen a una forta inquietud local, de caire molt municipalista, del poble i per al poble. La garantia d'aquesta visió és la **proximitat amb les necessitats dels veïns i la corresponsabilitat veïnal** per entrar al consistori.

Les dinàmiques d'independents, tanmateix, tenen l'opció dels “partits paraigua”, com fórmula per intentar vehicular els vots locals a les instàncies supralocals, com els consells **comarcals o diputacions. Uns vots que en cas de no tenir aquesta opció es perdrien en benefici de les grans formacions partidistes** provinents del sistema que ha perdurat fins ara i que, segons comenten, ha generat frustració, desànim i allunyament de la política activa o de la militància de partit.

Aquesta manera de “fer política” té dues vessants: la veïnal per discutir i decidir què es fa i l'administrativa, sovint tediosa, per atendre els requeriments jurídics imprescindibles, com la recollida de signatures, la formació d'un nou petit partit dit “partit instrumental” o acudint a un **“partit paraigua”, tot constituint aquesta darrera opció, la més eficaç quan la voluntat dels electors “és anar per feina”, manifesten.**